

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1922 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i lagen den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet.

Genom en den 3 mars 1922 dagtecknad, till andra särskilda utskottet hänvisad proposition, nr 111, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 2—4 §§ i lagen den 28 juni 1907 (nr 43) om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet.

Häri genom förordnas, att 2—4 §§ i lagen den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet skola erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

Finner Konungens befallningshavande, att å allmän väg på landet förekommer körning med arbetsåkdon, som är ägnad att medföra fara för vägens bestånd eller särskild olägenhet i avseende å dess underhåll, må Konungens befallningshavande efter vederbörande vägstyrelses hörande förordna, att arbetsåkdon, vars hjulringar icke hålla viss av befallningshavanden föreskriven bredd, icke eller allenast viss tid av året må framföras å vägen. För särskilt fall äger Konungens befallningshavande medgiva undantag från sålunda meddelat förordnande.

3 §.

Med arbetsåkdon förstås i denna lag sådant åkdon på hjul, som framföres medelst dragare och är avsett uteslutande eller huvudsakligen för lasskörning.

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 11 saml. 2 avd. 4 häft. (Nr 4—5.) 1

Minsta bredden å hjulringar må vid förordnande enligt 1 § ej sättas under sju eller över tolv centimeter.

4 §.

I förordnande enligt 1 eller 2 § skall bestämmas viss dag för dess ikraftträdande. Den dag må vid förordnande enligt 1 § ej sättas tidigare än fyra eller senare än tolv år från det förordnandet gavs och skall vid förordnande enligt 2 § bestämmas sålunda, att vederbörande trafikanter erhålla det rådum, som i varje fall kan anses nödigt.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt dära meddelad uppgift, från tycket utkommit i Svensk Författningssamling.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslaget ej funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 12 maj 1922.

På andra särskilda utskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.

Närvarande: herrar von Sneidern, Johansson i Uppmälby, Borell, Hult, Strömberg, Frändén, Tjällgren, Olof Carlsson, J. Bernhard Johansson, Bondesson, Olsson i Broberg, Anderson i Råstock, greve Hamilton, Strid, Olsson i Blädinge, Sköld, Johansson i Brånalt, Rehn och Brännström.